

Catamenia, Tuhon Oma

Se valo, jonka nin oli himme, silti se minut sokaisi
On maailmani nyt sysimusta, en taivaan sineen yll
On turhaa toivoa rukoilla, koska ihminen itsens tuhoaa
Pian ei ne ihminen toista, ihmist pystyss kulkevaa
Nin ollen jaamme kohtalomme - tuhota saa puolestamme
Uudelleenrakentaa tn tunteettoman maan
Synnin portit taas avaamme - tuhota saa puolestamme
Uudelleenransoittaa tn katkeruuden maan
Tulin sokeaksi totuudelle, kuuroksi valheille
Nyt puhun jrke mutta neni ei kuulu
Saatana!
Tten julistan alkaneeksi, tuhon tydellisen ihmiskunnan
Kun ihmisen mieli on musta, se kaiken elmn myrkytt
Perkele! Saatana! Perkele!
Olkoon siis tuhoon tuomittu, tm julma maa
Tuhon oma, vangittu, jlkens jttkn
Saatana! Perkele! Vittu Saatana!